सीनखाष्ठकप्रारम्भः

1

श्रीगणेशाय नमः ॥ स्कन्द उवाच ॥ भगवन्
देवदेवेश सीतलायाः स्तवं शुभम् ॥ वक्तुमर्हस्यशेषे
ण विस्फोटकभयापहम् ॥१॥ ईश्वर उवाच ॥ वन्देऽ
हं सीतलां देवीं रासभस्थां दिगंबराम् ॥ मार्जनीक
॥१॥ लशोपेतां सूर्पालंकृतमस्तकाम् ॥२॥ नमामि ॥१॥
सीतलां देवीं सर्वरोगभयापहाम् ॥ यामासाद्य नि
वर्तेत विस्फोटकभयं महत् ॥३॥ सीतले सीतले च

महारोगापेचान्ये दारुणा नराणाम्॥ त्वदनुध्यानमा
त्रेण सीतले यांति संक्षयम्॥८॥ न मंत्रो नौषधं किं
चित्पापरोगस्य विद्यते॥ त्वमेका सीतले धात्री ना
न्यां पश्यामि देवताम्॥९॥ मृणालतंतुसदृशीं ना
भिहृन्मध्यसंस्थिताम्॥ यस्तु संचिंतयेद्देवि त ॥२॥
स्य मृत्युर्न जायते॥१०॥ सीतलां सीतलां देवि यः
१३ न्मानवः सदा॥ विस्फोटकभयं घोरं गृहे तस्य

ति पोब्रूयाद्दाहपीडितः ॥ विस्फोटकभयं घोरं दिसंतस्य
प्रणश्यंति ॥४॥ यत्त्वामुदकेमध्येतु ध्यात्वासंपू
जयेन्नरः ॥ विस्फोटकभयंघोरं गृहेतस्य न जायते
॥५॥ सीतलेज्वरदग्धस्यपूतिगंधगतस्यच ॥ प्रण
ष्टचक्षुषः पुंसांत्वामाहुर्जीवनौषधम् ॥६॥ सीतले
नतुपानरोगान्नृनां हरसिदुस्त्यजान् ॥ विस्फोट
कविशीर्णानांत्वमेकामृतवर्षिणी ॥७॥ गलगंड

नजायते ॥११॥ स्तोतव्यं पठितव्यं च श्रद्धाभक्तिस
मन्वितैः ॥ उपसर्गविनाशाय परं स्वस्त्ययनं महत्
॥१२॥ सीतलाष्टकनामेदं न देयं यस्यकस्यचित्
दातव्यं हि सदा तस्मै भक्तिश्रद्धान्वितो हि यः ॥१३॥
॥३॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे सीतलाष्टकस्तोत्रं समाप्तं ॥३॥
संपूर्णं शुभमस्तु शुभं भूयात् पुस्तकमिदम
लेखि जगन्नाथेन शर्मणा मीः ज्येष्ठवदि १ गुरु
वासरे संवत् १९२५ शाके १७९० ॥ ॥ ॥

[illegible]नस्तोत्रकं समाप्तम्॰